

211. ИМА ЈОШ ЈЕДАН ПОКОЈ
(На глас бр. 62.)

1. И - ма још је - дан по - кој бла -

жен За на-род Божиј' из-бра - ни, Ра - дуј се!

јер ће т' од тог роп - ства, И од све про - пад-

љи - во - сти, Го - спод доћ' и о - сло-бо-ди -

ти, Плач ће се у смеј пре-тво - ри - ти. А

јад у ра-дост; тад' ћеш ти По-сле све нуж-де

и те - ре - та Код тво-га Спа-са и Госпо -

2. Ал' само ако с веран био.
Ако с' крст и руг подн' о ти.
Тако ће с' само оног света
Тај покој вечни дат' теби.
За то нек будни и с' молитвом
Пазимо на се целим путем.
Нек сваки положи труда:
Да нико време не преспава, -
Там' поћ' и доспет', где је слава -
У земљу мира, покоја!
3. Ти Божиј' нов' народ завета
Погледај на Израиља!
Нека те његов пример учи! -
Душом се целом држ' Христа,
Без тужбе, па и без роптања
Пустињом сноси сва страдања.
Сигурна ј' рука вође твог!
Радосне ти ћеш појат' псалме:
Од мере у Елимске палме (2. Мој, 15, 20-27.)
Пут је - до мира вечитог!
4. Радости там' ће с' снопље жети,
Плачевна жетва проћ' ће нам,
О каква ћ' радост тамо с' чути
И славопој код Оца сам'!
Там' туге, смрти неће бити,
Ми ћемо нашу мету стићи,
И видит' Цара Христа, свог.
Сузе ће наше Он утрти,

Срца нам чежњу заситити,
Даће нам доста преко свег'.

5. На недру милог Оца нашег
Отпочинак ће бити драг:
За патњу и труд као овде
Не ће се тамо никад знат'!
За то се жур'те к'небу брзо,
Там' нас блажених чека збор:
Душе мој, к' небу диж' се поћи,
Там' ћеш победу негда наћи;
Узлећи там' у неба двор!